

Daniłowiczowska

Dzielnice: Śródmieście

Osiedla: Śródmieście Północne

Atrybuty:

Rok utworzenia nazwy: 1743

Opis

Powstała w 1616 jako dojazd do ul. Senatorskiej i rezydencji Jana Mikołaja Daniłowicza.

Ciekawostki

Wybrukowano ją w XVIII w. W 1771 ulicę wybrukowano. W 1807 budynki spłonęły w pożarze. Mieszkali tu wówczas głównie Żydzi, których wyrzucono stąd trzy lata później. Do II wojny światowej ulicę zabudowywano różnymi ważnymi budynkami. W 1944 ulicę w większości zniszczono i po wojnie rozebrano resztę ruin i niektóre ocalałe budynki i założono tu plac. Dziś ulica jest krótka i połamana: zaczyna się przy Senatorskiej, dalej biegnie tyłami ratusza kawałkiem zbudowanym w 1999 do pałacu Pod Królami.

Stan obecny:

Nr 10: W 1802 wybudowano tu jedną z najważniejszych **warszawskich bożnic**. Żydów jednak wysiedlono w 1810 i jakiś czas potem bożnica straciła swą rolę. Pod koniec XIX w. założono tu Teatr Mały, który działał w latach 1880-1897.

Nr 12: pod koniec XIX w. założono tu **fabrykę mydła** Fryderyka Pulsa.

Nr 16: **Towarzystwo Akcyjne Ludwik Spiess i syn**. Biurowiec zbudowany w 1913, mimo, że został nietknięty przez zniszczenia wojenne, rozebrano go do 1953.

Nr 18: **kamienica urzędników Banku Polskiego**. Zbudowana w 1912 obok samego Banku Polskiego (ul. Bielańska 10). W podwórzu kamienicy stoją stare budynki Banku Polskiego: gmach główny, kamienica i 2 składy wraz z magazynami i windami. W jednej ze ścian na wysokości 2 piętra

wiszą stare, charakterystyczne drzwi do skarbcza. Legenda mówi o zakopanych skarbach z banku gdzieś pod ziemią.

Wydział Techniczny Zarządu Miasta. Zbudowany w 1936 za pałacem Blanka.

Osiedle Plac Teatralny. Bloki zbudowane wg proj. Jerzego Czyża, Jana Furmana, Lecha Robaczyńskiego i Andrzeja Skopińskiego w pierwszej poł. lat 60 XX w. Budowa osiedla, szczególnie wysokich bloków na miejscu historycznych budowli, spowodowała falę krytyki i niezadowolenia.

Data nadania nazwy: 1743 rok
